

Iedereen kan wel wat

(afscheids) musical voor de bovenbouw

Tekst en muziek:

Marjon Dobbe

Iedereen kan wel wat

Het toneel stelt voor het paleis van Caesar.

*Alle spelers zijn voor op het toneel voor het **openingslied**. In dit lied worden de spelers voorgesteld.*

Vanaf je vierde al is het de basisschool

Kun je toch stellen een heel lange tijd.

't Leek nog zo ver, maar het is onvermijdelijk:

Dag ouwe school, Je bent ons nu kwijt.

Dag ouwe school, ik moet je bekennen,

Dag ouwe school, 't is best even raar

Zo'n nieuwe school wordt vast wel weer wennen.

Maar niks aan te doen, we zijn hier klaar.

Nu dan het afscheidsfeest met onze musical

Dat het bijzonder wordt zie je meteen.

't Speelt in het Rome van vlak voor de jaartelling.

Julius Caesar was toen nummer één.

Nou kijk, daar staat ie dan: Julius Caesar dus

en hier zijn liefje, da's Cleopatra.

Stoere soldaten en daar heb je Brutus dan

Ook een familie, een pa en een ma.

En voor de rest

U merkt 't wel

De laatste show

ons laatste spel.

Dag ouwe school, ik moet je bekennen,

Dag ouwe school, 't is best even raar

Zo'n nieuwe school wordt vast wel weer wennen.

Maar niks aan te doen...

Nee nee nee nee nee nee

Maar niks aan te doen...

Nee nee nee nee nee nee

Maar niks aan te doen, we zijn hier klaar.

SCÈNE 1 (*in verblijf Caesar*)

CAESAR: (*slecht gehumeurd. Ligt op sofa*) De ochtend is het slechtste moment van de dag. Kon ik de ochtend maar overslaan!

BRUTUS: Maar Caesar! U hebt de ochtend al overgeslagen! U hebt tot twaalf uur geslapen, dan is het dus geen ochtend...

CAESAR: Zwijg! Zeur niet aan mijn hoofd! Je weet toch dat je 's morgens niet aan mijn hoofd moet zeuren!

BRUTUS: Maar het is geen ochtend meer..het is..

CAESAR: Zwijg zeg ik je! Het is wel ochtend! Omdat ik tot twaalf uur heb geslapen is het voor mij nu ochtend!..... Kon ik de ochtend maar overslaan!Brutus!

BRUTUS: Ja, Caesar?

CAESAR: Waar zit Cornelia? Die luie vrouw van me ligt natuurlijk nog in haar bed te stinken!

BRUTUS: Maar Caesar!

CAESAR: Wat maar Caesar! Ga haar halen!

BRUTUS: Dat zal niet gaan.

CAESAR: Dat zal niet gaan? Dat zal niet gaan? Als ik, Caesar, zeg dat je

haar gaat halen, dan zal dat zeker gaan!

BRUTUS: Ze is niet hier!

CAESAR: Ze is niet hier? Wat krijgen we nou?

BRUTUS: U heeft haar zelf weggestuurd Caesar! Naar haar zuster in Napels! U had andere plannen, weet u nog?

CAESAR: (*springt nu vrolijk overeind*) Natuurlijk! O, nou weet ik het weer! Cleootje is onderweg hier naar toe, mijn lieve kleine Cleootje! Waarom heb je dat niet meteen gezegd?

BRUTUS: Nou, ik kwam er niet echt tussen!

CAESAR: Waartussen?

BRUTUS: Tussen u en uzelf!

CAESAR: Wat sta je te bazelen! Tussen mij en mezelf? Ik zit toch niet tegen mezelf te praten! Ik ben toch zeker niet gek?!

BRUTUS: (*terzijde*) Nou...

CAESAR: Wat zeg je?

BRUTUS: Natuurlijk bent u niet gek Caesar!

CAESAR: Hoe laat zou ze hier zijn, mijn lieve kleine Cleootje?

BRUTUS: Ze kan ieder moment hier zijn!

CAESAR: Wat? Dan moet ik me snel oprissen! (*af*)

SCÈNE 2

BRUTUS: (*spottend*) Ave Caesar!

CLEOPATRA: (*op. vermoeid van de reis*) Ha, Brutus!

BRUTUS: (*schijnheilig*) Cleopatra! Wat een verrassing!

CLEOPATRA: Verrassing? Je wist toch wel dat ik zou komen?

BRUTUS: Natuurlijk! Maar u bent zo vroeg! Heeft u een voorspoedige reis gehad?

CLEOPATRA: Dat gaat nogal. Ik ben aardig uit gehobbeld! Julius mag wel eens wat aan die wegen doen! Waar zit ie eigenlijk? Ik had

toch wel gedacht dat hij me met open armen zou ontvangen!

BRUTUS: Hij is zich aan het opfrissen!

CLEOPATRA: Nu ? Terwijl hij weet dat ik kom?

BRUTUS: Ach, neem het hem maar niet kwalijk! Hij is niet helemaal zichzelf. Hij is een beetje humeurig de laatste tijd. Het wordt weer eens tijd voor een beetje actie! Jouw aanwezigheid zal hem zeker goed doen!

O, Caesar, je wist toch dat ik zou komen

Cleopatra, jouw koningin, de vrouw van je dromen

Na een lange reis, vele dagen en nachten,

sta ik hier en jij laat gewoon op je wachten!

Ach koningin, hij heeft het ook zo druk de laatste tijd

Ik weet dat uw aanwezigheid de keizer zeer verblijdt.

Hij frist zich op voordat hij zich volledig aan u wijdt.

Refrein.

Nee, Caesar is de laatste tijd niet in een goed humeur

Cornelia, zij maakt hem gek: haar eeuwige gezeur!

Maar vanaf nu zal 't beter gaan, dan is 't weer rozengeur.

Refrein.

CLEOPATRA: Dat is mooi. Maar, ik zie er niet uit! Mijn huid is helemaal droog. Ik moet eerst een bad nemen voordat ik hem onder ogen kom. Brutus, je hebt er toch wel voor gezorgd dat er genoeg melk en honing in huis is? Je weet, daar knapt mijn huis helemaal van op!

BRUTUS: Maar natuurlijk! Ik zal de slavinnen opdracht geven een bad voor u klaar te maken. Volgt u mij maar. *(beiden af)*

SCÈNE 3

(soldaten marcherend op)

SOLDAAT 1: Links rechts links rechts

SOLDAAT 2: Links rechts links rechts

SOLDAAT 1: Links rechts *(beiden marcheren rondjes op het toneel)* in de maat

SOLDAAT 2: anders dan wordt Caesar kwaad

SOLDAAT 1: Links rechts hi ha ha

SOLDAAT 2: Hij is op Cleopatra

SOLDAAT 1: Links rechts wist je dat

SOLDAAT 2: melk en honing in haar bad

(soldaten slaan zich op de knieën van het lachen)

BRUTUS: *(op, heeft ze staan bekijken)* Zo! En daar moeten wij de oorlog mee winnen?

SOLDATEN: *(schrikken en springen in de houding, stamelen)* Brutus!

BRUTUS: Meneer Brutus voor jullie!

SOLDATEN: Meneer Brutus.

BRUTUS: Wat komen jullie hier doen?

SOLDAAT 1: Wij hebben een afspraak met Caesar,meneer Brutus!

SOLDAAT 2: Ja, wij hebben een afspraak met Caesar!

BRUTUS: *(kijkt soldaat 2 doordringend aan)*

SOLDAAT 1: *(geeft soldaat 2 een por en playbackt : "meneer Brutus")*

SOLDAAT 2: ...meneer Brutus!

BRUTUS: Zo, en waarover zou Caesar jullie dan wel willen spreken?

SOLDAAT 1: Wij weten het niet!

SOLDAAT 2: Nee, wij weten het niet!

SOLDATEN:.....meneer Brutus.

BRUTUS: Zij weten het niet! Wel, ik weet het ook niet. Als Caesar jullie had willen spreken, dan had ik het zeker wel geweten! Caesar bespreekt altijd alles met mij! Dus ingerukt mars, wegwezen!
(wijst gebiedend naar de uitgang)

SOLDAAT 1: Maar het is echt waar!

SOLDAAT 2: Ja, het is echt waar!

BRUTUS: *(snuift van woede)*

SOLDATEN:meneer Brutus!

BRUTUS: Daar is de deur!

SOLDATEN: *(willen rechtsomkeert maken, maar worden gestopt door Caesar)*

CAESAR: *(op)* Ha! Mannen! Zijn jullie daar?!

SOLDATEN: Avé Caesar!

CAESAR: *(ziet Brutus met zijn wijzende arm. Kijkt hem vragend aan)*

BRUTUS: *(doet nu ook zijn andere arm omhoog en maakt gymbewegingen)* Ochtend gymnastiek! *(veert door zijn knieën, paar keer op en neer)* Heerlijk, daar word je weer fit van! Ik zei net nog tegen de mannen: Doe lekker mee!
Ochtendgymnastiek!

CAESAR: *(kritische blik, dan richt hij zich op de soldaten)* Mannen!

SOLDATEN: *(springen in de houding)*

CAESAR: Ik heb belangrijk bezoek..

SOLDAAT 1: *(tegen soldaat 2, stiekem)* Links rechts wist je dat...

CAESAR: *(kijkt verstoord)*

SOLDAAT 2: *(geeft soldaat 1 een stomp. Die schiet weer in de houding)*

CAESAR: En nou dacht ik zo dat het wel leuk zou zijn als we weer eens een feestje hielden. Je weet wel, met gladiatoren en zo en nou had ik zo gedacht...

SOLDATEN: *(schrikken zich dood en schudden heftig van nee)*

BRUTUS: Wat een geweldig idee, Caesar! En dan dit stel tegen mekaar!

SOLDATEN: *(schudden nog heftiger)*

BRUTUS: *(wreed)* En tot de dood erop volgt! Wat denk je Caesar? Wie zal er winnen? Wat zal Cleopatra een lol hebben!

CAESAR: Brutus toch! Ga je schamen, deze twee aardige klungels! Die willen we toch niet missen! Nee, ik had een heel ander plan!

SOLDATEN: *(zichtbaar opgelucht)*

CAESAR: Ik had zo gedacht: Als jullie nou nog een paar jonge mannen weten te strikken. Doe je net of ze in het leger mogen: Bied ze een flink stipendium!

SOLDAAT 1: Wat voor een ding?

BRUTUS: Stipendium, simpele ziel! Zo noemen wij dat, weet je!
Goudstukken!

SOLDAAT 2: Ja, een flink stapadium!

SOLDAAT 1: *(tegen soldaat 2)* Stupidium!

SOLDAAT 2: *(tegen soldaat 1)* Stopodium!

BRUTUS en CAESAR: *(geïrriteerd)* Stipendium!

CAESAR: *(wuijft met arrogant gebaar)* En nu wegwezen jullie! En kom niet terug zonder een paar flinke jongemannen!

SOLDATEN: *(knikken braaf)*

BRUTUS: Of willen jullie toch liever zelf.. eh...

SOLDATEN: *(schudden heftig nee en gaan onhandig en botsend af)*

BRUTUS: Waarom, O Caesar, laat u die twee sukkels niet vechten? Dat wordt vast lachen!

CAESAR: Daarom niet Brutus, daarom niet!

BRUTUS: Daarom is geen reden, als je van de trap afvalt dan ben je gauw beneden!

CAESAR: Brutus, als je niets zinnigers te vertellen hebt, verdwijnt dan

alsjeblieft.

BRUTUS: Maar Caesar....

CAESAR: *(wijst gebiedend naar de deur)*

BRUTUS: *(af)*

CAESAR: *(gaat weer op sofa liggen)* O, mijn koningin...Mijn Cleootje...We zullen een mooi feestje voor je bouwen...

SCÈNE 4

CLEOPATRA: *(op met handdoek om haar hoofd)* Avé Caesar!

CAESAR: *(springt overeind)* O, mijn koningin! Cleootje! *(hij wil haar omhelzen)*

CLEOPATRA: Julius! *(weert hem af)* Denk om mijn haar!

CAESAR: *(stopt omhelzing. Snuift, ruikt, trekt een vies gezicht)* Heb je weer in de melk gezeten?

CLEOPATRA: Je weet toch dat dat goed is voor mijn huid?

CAESAR: Maar niet voor mijn neus! Allemachtig, mijn koningin, je stinkt!

CLEOPATRA: Nou ja, Julius! Je beledigt mij! *(ruikt zelf aan haar armen)* Verrek, Julius, je hebt gelijk! Ik stink! Volgens mij was die melk niet zo vers meer! *(loopt stampvoetend af)* Brutus! Waar heb je me nu in laten zitten! Die melk was zuur!

Bordje met tekst wordt omhooggehouden: Ondertussen in een dorpje niet ver van het verblijf van Caesar...

(Het decor wordt omgebouwd. De ligbank van Caesar wordt omgedraaid en is nu een stenen bankje dat voor het huis van de Romeinse familie staat. Het achterdoek wordt omgeslagen als een bladzijde van een boek. Een en ander kan worden gedaan door de vader, moeder, zonen en dochter. Vader en moeder blijven op het toneel. Zij gaan op het bankje zitten. Vader heeft een stok. Hij loopt moeilijk)

SCÈNE 5

VADER: Zo, moeder, even lekker genieten van het mooie weer... 't Is weer een mooie dag vandaag..

MOEDER: Zeg dat, vader, zeg dat. Valeria staat lekker te koken, Marcus is aan het werk bij de slager en Leonardo heeft al in zeker twee dagen geen brokken gemaakt.

VADER: Moet je mijn humeur nou weer bederven door over die jongen te beginnen! Een blok aan ons been is hij!

MOEDER: Het is een lief jong..

VADER: Een lief jong, wat koop je daarvoor. De kost moet ie verdienen! Wat moet er toch van hem terecht komen!

VALERIA: (*komt uit huis*) Nou, over een half uurtje kunnen we eten!

MOEDER: Mooi Valeria. (*tegen vader*) Misschien wordt het een keertje tijd, vader..

VADER: Tijd? Waarvoor, moeder?

MOEDER: (*wijst naar Valeria*) Tijd voor een man!

VADER en VALERIA: (*verschrikt*) Een man?!

VADER: Mijn lieve kleine meid? Een man?

VALERIA: Maar moeder, ik ...

VADER: En, Terentia, heb je soms al iemand op het oog?

MOEDER: Wel, ik dacht: Sinds Tiberius bij de slager werkt en naar volle tevredenheid...dacht ik, de slager...wel, misschien is de slager wel iets voor onze Valeria.

VALERIA: Nee, moeder alstublieft, niet de slager! Doe me dat niet aan! Dan moet ik die bloederige kleren wassen en ... hij ziet er niet uit! Hij is oud ook!

MOEDER: Het is een heel fatsoenlijke man en verdient goed! En jij, beste Valeria bent van een eenvoudige familie! Je zou je handen moeten dichtknijpen met zo'n man!

VADER: (*weemoedig*) Mijn lieve kleine meid...een man...

VALERIA: Alles goed en wel.... Maar die slager!

Waar blijft de tijd
De jaren vliegen voorbij,
Waar blijft de tijd
Zo zat ze nog op moeders schoot,
maar kleine kind'ren worden groot
Ik zeg met spijt:
Waar blijft de tijd.

Het leven gaat toch als een speer:
Hoe kort geleden lijkt het pas
dat ik zelf een kind nog was
bij mijn moeder thuis
Voor je 't weet is dat voorbij
en je weet: Je moet voortaan
op je eigen benen staan
in eigen huis.

Refrein

Hoe kort geleden lijkt het pas
dat je je eerste woordje zei
en dat maakte ons zo blij:
Onze kleine meid
Maar ons meisje werd een vrouw
en zo gaan die dingen dan:
Zoeken naar de juiste man:
Wat vliegt de tijd!

refrein

SCÈNE 6

MARCUS: *(halverwege het liedje opgekomen, terneergeslagen)* Nou zus, ik denk niet dat je bang hoeft te zijn dat de slager iets met jou wil!

MOEDER: Hoezo? Heeft ie al iemand anders?

VALERIA: Zie ik er soms niet goed uit?

MARCUS: Nee, dat is het niet... Maar kijk, het zit zo: Ik was aan het werk.. Ik mocht van de slager 20 kippen helemaal alleen de kop afhakken.. Nou en dat mag je niet snel hoor, van de slager... Ik voelde me vereerd! Ik leg de eerste kip op het hakblok...neke mooi gestrekt... Hef de bijl op *(doet het allemaal uitbundig voor)* Ik wil juist flink uithalen... *(laat denkbeeldige bijl zakken)* Komt Leonardo het slachthuis binnen...

VADER: O nee! Wat heeft ie nou weer uitgespookt?

MARCUS: Hij rukte de bijl uit mijn handen, trok die kip van het blok, bevrijdde ook die andere negentien! Het was me een gekakel! Nou, die kippen renden zo de deur uit, de vrijheid tegemoet. En Leonardo er achteraan. Hij riep: Toe maar kipjes, toe maar dan!

MOEDER: Ja, 't is een lief jong! Je weet het: Leonardo en dieren!...

VADER: En de slager?

MARCUS: Die heeft 't allemaal gezien! Hij ging weer achter Leonardo aan, met een hakmes!

MOEDER: *(stort op haar knieën neer, heft haar handen naar de hemel)* O, Apollo, hoor mij aan! Help toch mijn lieve zoon. Red hem uit de nood!

SCÈNE 7

LEONARDO: *(komt over gerend. Houdt zijn armen en handen ter bescherming over zijn hoofd en nek. Ene kant op, andere kant af)*

SLAGER: *(vlak achter hem aan met hakmes geheven)* Ik zal je krijgen, stuk onbenul! *(achter Leonardo aan af)*

MOEDER: *(heeft verschrikt de achtervolging aangezien. Nu weer de handen naar de hemel)* O, Apollo, hoor mij aan! Red mijn lieve

zoon!

LEONARDO: *(van opzij)* Maar ik vond het zo zielig voor die kippen!

SLAGER: *(van opzij)* Wat zielig? Jij bent zielig als ik je te pakken krijg!

LEONARDO en de SLAGER: *(komen weer over gerend)*

SLAGER: *(in de achtervolging)* Stuk onbenu! *(beiden af)*

MOEDER: *(heeft verschrikt de achtervolging aangezien. Nu weer de handen naar de hemel)* O, Apollo, hoor mij aan! Red mijn lieve zoon!

LEONARDO en de SLAGER: *(rennen nu terug .)*

VADER: *(steekt zijn stok voor de benen van de slager. Die valt. Leonardo rent door en af)*

SLAGER: *(ligt te kreunen op de grond. Het hakmes is uit zijn hand gevallen.)*

VALERIA: *(pakt het hakmes op en brengt het ongezien voor de slager naar binnen. Ze kijkt afkeurend naar de slager. Komt meteen weer terug)*

VADER: *(schijnheilig)* Och, arme man. U heeft zich toch niet bezeerd hoop ik? *(helpt de slager op te staan en leidt hem naar het bankje)*

MOEDER: *(beetje terzijde)* O, Apollo, heb dank, heb dank! Ik zal u vele offers schenken!

VADER: *(terzijde. Steekt zijn stok in de lucht)* Ja, dank, Apollo! *Dan weer tot de slager)* Ik zal Valeria vragen een glas wijn voor u te schenken!

SLAGER: Doet u geen moeite, goede man... *(komt moeizaam van het bankje overeind)* Het gaat wel weer! *(tegen Marcus)* En dat is jouw broer? Dat stuk onbenu!

MARCUS: Ja, meneer de slager... Ik kan het ook niet helpen.....

SLAGER: Ga uit mijn ogen! Ik wil je nooit meer zien in het slachthuis!

MARCUS: *(treurig)* Ja, meneer de slager.

SLAGER: Wel, waar wacht je nog op? Ga naar huis!

MARCUS: Maar ik ben al th..

VADER: *(geeft hem een por met de stok)* Scheer je weg! Stuk onbenu!

Ga naar huis!

MARCUS: Maar ik ben toch al th..

VADER: *(geeft hem nog een por en een knipoog)*

MARCUS: *(begrijpt het nu)* Ja, natuurlijk. Ik ga al. *(twijfelt even welke kant hij op zal gaan, kiest een richting)* Avé! *(af)*

SLAGER: Je zult toch zulke zonen hebben!

VADER: Ja, je zult toch zulke zonen hebben!

MOEDER: Maar..

VADER: *(geeft haar een por)*

SLAGER: *(Kijkt goedkeurend naar Valeria)* Jullie hebben trouwens wel een mooie dochter, als ik zo vrij mag zijn. Kan ze goed koken? *(ruikt)* Het ruikt hier verrukkelijk! Heb jij dat bereid, meisje?

VALERIA: *(met tegenzin)* Ja. Dat heb ik bereid!

SLAGER: *(tegen vader)* Beste man, is ze nog vrij? *(wijst naar Valeria)*

VADER en MOEDER: *(vastberaden)* Nee!

VALERIA: *(opgelucht)* Venus zij geprezen!

SLAGER: Jammer! *(bekijkt haar van top tot teen)* Echt jammer! Wel, ik ga maar weer eens verder.. *(kijkt rond)* Hebben jullie mijn hakmes ook gezien?

VALERIA: Hakmes? Nee, niet gezien!

SLAGER: Vreemd! Wel misschien heeft dat stuk onbenul het wel meegenomen!

VALERIA: *(opgelucht)* Ja, misschien wel!

SLAGER: Avé, beste mensen!

ANDEREN: Avé, slager!

SLAGER: *(af)*

SCÈNE 8

VADER, MOEDER en VALERIA: *(slaken een zucht van verlichting)*

MOEDER: Wat een akelige man!

VALERIA: En daar wilde u mij aan koppelen?

MOEDER: Dat was een dom plan! Wat een akelige m...

SLAGER: *(om een hoekje)* Zeg, mochten jullie dat stuk onbenul nog

tegenomen, breng hem dan bij mij ja, ik weet wel raad met dat soort gasten!

VADER: Ja, slager, natuurlijk! Doen we!.....

SLAGER: *(af)*

VADER: Niet dus!

MARCUS: *(voorzichtig, rondkijkend op)* Is ie weg?

LEONARDO: *(voorzichtig rondkijkend van de andere kant op)* Is ie weg?

VADER, MOEDER, VALERIA: Hij is weg!

MARCUS: *(tegen Leonardo)* Nou, je wordt feestelijk bedankt! Ben ik mooi mijn baan kwijt!

LEONARDO: *(terneergeslagen)* Ik doe ook altijd alles verkeerd! Ik ben ook nergens goed voor!

VALERIA: *(troostend)* Ik vind het best wel lief van je dat je het voor die kippen opnam!

MOEDER: *(tegen Valeria)* Jij was allang blij dat je van die slager afwas!

VADER: Wat een akelige vent!

MARCUS: Maar wat moet ik nou?

MOEDER: *(wijzend naar vader en zichzelf)* En waar vinden wij nou weer een nieuwe huwelijkskandidaat voor Valeria.

VALERIA: Doe maar rustig aan!

SCÈNE 9

(van achteruit de zaal komen de soldaten aangemarcheerd)

SOLDAAT 1: Links rechts links rechts

SOLDAAT 2: Links rechts links rechts

SOLDAAT 1: Links rechts in de maat

SOLDAAT 2: anders dan wordt Caesar kwaad

SOLDAAT 1: Links rechts hi ha ha

SOLDAAT 2: Hij is op Cleopatra

SOLDAAT 1: Links rechts wist je dat

SOLDAAT 2: melk en honing in haar bad

SOLDAAT 1: Cleopatra overstuur

SOLDAAT 2: Want de melk die was zuur.

(soldaten het toneel op)

SOLDATEN: *(net zolang tot ze bij de familie staan)* Links rechts links
rechts

Soldaat van Caesar: Sterk en nooit niet bang!

Je moet dus flink en dapper zijn

Je mag geen oelewapper zijn

maar ferm en fit

en vol met pit

en dan twintig jaren lang.

Soms ben je 't wel eens zat

dan moet je weer op pad

dan denk je al dat vechten,

nou, ik heb het wel gehad!

Refrein

Ach kom, het is een feit

Het is nu vreedstijd

Al weet je nooit hoe lang het duurt:

Er is nu heel geen strijd!

Refrein

Die vrede: Goeie zaak!

Die is er niet zo vaak

dan breekt er weer een opstand uit

en hup het is weer raak!

Soldaat van Caesar: Sterk en nooit niet bang!

Je moet dus flink en dapper zijn

Je mag geen oelewapper zijn

maar ferm en fit

en vol met pit

en dan twintig jaren,

twintig jaren,

twintig jaren lang.

SOLDAAT 1: Op de plaats.....rust.

FAMILIE: Avé, soldaten.

SOLDATEN: Avé!

SOLDAAT 2: *(kan zijn ogen niet van Valeria afhouden)* Wij zijn op zoek naar jonge vrouwen!

SOLDAAT 1: *(geeft hem een por)*

SOLDAAT 2: Eh..... *(schudt zijn hoofd)* Jonge mannen!

SOLDAAT 1: Ja, en ze krijgen een flinke stupe dom

SOLDAAT 2: Ja, een flink stapadium!

SOLDAAT 1: *(tegen soldaat 2)* Stupidium!

SOLDAAT 2: *(tegen soldaat 1)* Stopodium!

VADER: *(geïrriteerd)* Ja, wat krijgen ze nou?

SOLDATEN: Goudstukken!

SOLDAAT 2: *(kijkt weer naar Valeria)* En zijn er hier nog jonge vrouwen?

SOLDAAT 1: *(geeft hem een por)*

SOLDAAT 2: *(geeft zichzelf een klap op het voorhoofd)* Jonge mannen?

MARCUS: *(stapt geïnteresseerd naar voren)* Een flink stipendium zeggen jullie?

SOLDATEN: *(wijzen blij naar Marcus)* Dat was het!

MARCUS: En, is het nog druk aan het front?

SOLDAAT 1: Ach nee joh, er is haast niks te doen de laatste tijd..

SOLDAAT 2: Heel rustig!

SOLDAAT 1: 't Is een luizenbaantje, ik zweer het je!

SOLDAAT 2: En een flink stipe stipe

MARCUS: Stipendium..

SOLDATEN: Ja!

SOLDAAT 1: En als je nou met ons mee gaat naar Caesar, dan hoeven wij tenminste niet..

SOLDAAT 2: *(geeft hem een por)*

MOEDER: Wat hoeven jullie dan niet?

SOLDAAT 1: Nou dan hoeven wij niet..

SOLDAAT 2: *(geeft hem weer een por)* Dan hoeven wij niet met lege handen naar Caesar, want we hebben beloofd een paar jonge mannen mee te nemen!

VADER: En dan gaan ze mee.. en dan zijn ze zo maar huppakee soldaat?

SOLDAAT 1: Nou, ze moeten wel eerst een paar opdrachten uitvoeren, maar dat is een eitje...

SOLDAAT 2: Ja, dat is ons ook gelukt!

MOEDER: En als dat dan niet lukt, wat dan?

MARCUS: Dan word je zeker gladiator..

SOLDAAT 1: Nou, dat met die gladiatoren, dat wordt zwaar overdreven..

SOLDAAT 2: Ja, zwaar overdreven..

MOEDER: Wat met die gladiatoren?

SOLDAAT 1: Nou, dat wordt zwaar overdreven!

VALERIA: Wat zeggen ze dan over die gladiatoren?

SOLDAAT 2: Nou, ja, dat ze vechten tegen elkaar..

SOLDAAT 1: Of tegen de wilde dieren..

SOLDAAT 2: En dat ze dan elkaar afmaken..

SOLDAAT 1: Of dat doen dan die wilde dieren...

FAMILIE: *(verschrikte gezichten. Het is even stil)*

SOLDATEN:*(kijken naar de familie)* Maar dat wordt zwaar overdreven!

MARCUS: Ik denk dat ik toch maar een ander baantje ga zoeken..

SOLDAAT 1: Ah joh.. Doe mee! Gezellig!..

MARCUS: Nee, het lijkt me niks!

VADER: Nou, Marcus, 't is toch wel een eer: soldaat van Caesar!

MOEDER: Vader! Ik vind het niks! Soldaten die gaan nog al eens dood!

SOLDATEN: Zwaar overdreven!

LEONARDO: Ik wil wel!

FAMILIE: Jij???

MARCUS: Jij kan nog niet eens een zwaard optillen!

VADER: Jij hebt al medelijden met een stel kippen!

MOEDER: En dan moet je opdrachten uitvoeren!...

SOLDATEN: Maar dat is een eitje!

SOLDAAT 1: Stelt niks voor!

FAMILIE: Dat is jullie ook gelukt!

LEONARDO: Ik zal jullie allemaal laten zien wat ik waard ben!

MOEDER: Maar dat hoef je niet te laten zien.. Je bent heel wat waard.

Je bent een lief jong!

LEONARDO: Maar ik wil helemaal geen lief jong zijn! Ik wil stoer zijn.

Een soldaat van Caesar! Dat wil ik zijn!

SOLDATEN: Veni vidi vici!

LEONARDO: Ik kwam, ik zag, ik overwon!

SOLDATEN: Op pad! Links rechts links rechts!

SOLDATEN en LEONARDO: *(marcherend af door de zaal. Leonardo loopt onhandig achteraan, telkens huppelend om in het ritme te blijven. De familie kijkt ze na. Moeder snuit af en toe snikkend haar neus)*

SOLDAAT 1: Links rechts links rechts

SOLDAAT 2: Links rechts links rechts

SOLDAAT 1: Links rechts in de maat

SOLDAAT 2: anders dan wordt Caesar kwaad

SOLDAAT 1: Links rechts hi ha ha

SOLDAAT 2: Hij is op Cleopatra

SOLDAAT 1: Links rechts wist je dat

SOLDAAT 2: melk en honing in haar bad

SOLDAAT 1: Cleopatra overstuur

SOLDAAT 2: Want de mellek die was zuur.

SOLDAAT 1: Links rechts in de maat

LEONARDO: Leonardo wordt soldaat! *Herhaal tot ver weg*

VADER: *(tegen moeder)* Nou, hou op met snotteren. Het zal allemaal wel goed komen. Misschien ligt daar zijn talent wel.

MOEDER: Talent om te vechten? Geloof je het zelf?

VADER: Je hoorde toch wat die soldaat zei?: Het is heel rustig op het moment!

MARCUS: Ja, op het moment wel, maar je weet toch dat je voor 20 jaar in het leger van Caesar moet blijven? Nou mij niet gezien!

MOEDER: *(begint hard te snikken)*

Ja, ze kunnen me nog meer vertellen,
maar die speren zijn er niet voor het snijden van de sla
Je hoeft niet helderziend te zijn om te voorspellen:
Veel soldaten vertellen het nooit meer na!

Het klinkt zo stoer: Soldaat te wezen.
Het staat zo stoer: Een wapen in de hand.
Vaak moet je voor je leven vrezen
en voor je 't weet schreeuw je moord en brand!
Moord en brand!

Refrein

Hij zou een vlieg nog niet bezeren
en nu soldaat? Wat is er aan de hand?
Zo ligt ie ergens te creperen.
Ja voor je 't weet schreeuwt ie moord en brand!
Moord en brand!

Refrein

VALERIA: *(slaat arm om moeder heen)* We kunnen nou toch niets voor

hem doen. Laten we maar naar binnen gaan en een hapje eten..(*Ze leidt moeder het huis binnen*)

MARCUS: Een goed plan, zus, ik barst van de honger. Kom, pa..

VADER en MARCUS; (*in huis af*)

SCÈNE 10

DRUÏDE: (*op*) Zo zo zeg. Eens even genieten van de frisse avondlucht..
Wat was het weer een warme dag vandaag. (*gaat op bankje zitten*)

LIVIA: (*op met kruik. Wil over het toneel lopen, ziet de druïde*) Avé!

DRUÏDE: Avé vrouwe... Wat draagt u een zware last..

LIVIA: Ach, dat valt wel mee. Ik ben het gewend. Maar, (*zij bekijkt de druïde van top tot teen*) Van waar komt u? U ziet er zo vreemd uit!

DRUÏDE: Ik kom van Gallië. Heel ver van hier. Maar het is al jaren geleden dat ik hierheen ging. Ik had zoveel over Rome gehoord dat ik het wel eens met eigen ogen wilde zien.

LIVIA: En bevalt het u hier?

DRUÏDE: Dat is te zeggen.. De mensen zijn buitengewoon vriendelijk hier. Ik heb ook een goed onderkomen. Alleen waarschuwen ze mij voor Caesar en zijn maatjes. Het schijnt dat Caesar het niet zo heeft op druïdes..

LIVIA: O, u bent een druïde!

DRUÏDE: Inderdaad. In Gallië hebben ze veel respect voor mij. Hier in Rome bekijken ze mij een beetje met argwaan. Toch kan ik u verzekeren dat ik geen kwaad in de zin heb.

LIVIA: U ziet er ook helemaal niet kwaadaardig uit. (*zet de kruik neer en gaat naast de druïde zitten*) Mag ik u eens vragen.. Wat is een druïde eigenlijk?

DRUÏDE: Wel, een druïde.. Tja, wat is een druïde eigenlijk..

LIVIA: Ja, u bent er een.. Dan zal u het toch wel weten?

DRUÏDE:(*een beetje geërgerd*) Ja, natuurlijk weet ik dat! Een druïde is een soort.. eh een soort priester. Ja, een soort priester.. En ook

een soort.. eh.. dokter. Ja, dat ook. En ook een soort ..eh ..
rechter . Ja, dat ben je allemaal als je druïde bent..

LIVIA: Zo, dat is niet niks!

DRUÏDE: (*beetje sip*) Nee, dat is niet niks..

LIVIA: Waarom zegt u dat zo treurig?

DRUÏDE: Wel, ik .. eh .. Ik ben eigenlijk niet zo'n hele goeie..

LIVIA: (*springt op*) U bedoelt dat u een kwaai bent?

DRUÏDE: Nee, dat bedoel ik niet. Rustig maar.. Ik bedoel dat er nog wel eens iets mislukt bij me... Dan heb ik een brouwseltje gemaakt voor tegen de griep bij voorbeeld.. Nou en dan gaan ze dat drinken, want ze denken: De druïde heeft het gemaakt, dus het zal wel goed zijn.. En dan.. Nou dan...

LIVIA: Wat dan?

DRUÏDE: Dan gebeurt er helemaal niks! Nog steeds de griep! En dan nog enorm de poeperij erbij! Een keer heb ik een drankje gemaakt waardoor je zou moeten aansterken.... De vrouw die het dronk werd zo slap als een vaatdoek. Kon niet meer op haar benen staan en ze kreeg er ook nog groene vlekken van ! En nog steeds de griep! En die vlekken bleven wel twee maanden zitten. Het mens liep helemaal voor gek! En toen, toen besloot ik maar op reis te gaan. Naar het verre Rome. Wel en hier ben ik dan!

LIVIA: Dan bent u dus eigenlijk een mislukte druïde!

DRUÏDE: (*treurig*) Ja, zo kun je het eigenlijk wel stellen..

LIVIA: Maar hoe verdient u dan de kost?

DRUÏDE: (*haalt uit zijn tas een kruikje. Trots houdt hij het omhoog*)
Schoonheidsmelk! Verkoop ik op de markt! Krijg je een mooie |
gladde huis van! Rimpels weg! Superspul!

LIVIA: En werkt dat dan wel?

DRUÏDE: Natuurlijk niet! Maar het ruikt lekker en je moet het weten te verkopen! (*weer treurig*) Maar ik ben een druïde van niks.

LIVIA: (*Wijst naar het huis waar ze voor zitten*) Hier woont een jongen en daar mislukt ook steeds alles.. Hij is heel aardig. Voor

iedereen. Wil altijd iedereen helpen, maar altijd gaat het mis.
Best wel zielig. Leonardo heet ie. Hebt u hem nooit ontmoet?

DRUÏDE: Nee ik....

(In de verte horen we Leonardo aankomen door de zaal terwijl hij zingt:

LEONARDO: Links rechts in de maat

Leonardo wordt soldaat

LIVIA: Nou, daar zal je hem net hebben!

LEONARDO: *(vlak voor het toneel)* Nou ja zeg. Wat krijgen we nou?

Nou ben ik weer thuis! *(klimt op het toneel)*

LIVIA: Avé Leonardo!

LEONARDO: Avé, Livia!

LIVIA: Wat was je daar toch aan het roepen: Leonardo wordt soldaat?

LEONARDO: Ja, ik word soldaat! Alleen: Ik ben ze kwijt geraakt! Ze

liepen ook zo snel. Ik kon ze niet bijhouden. En *(stampvoet)*

Verdorie: Nou ben ik gewoon weer thuis!

LIVIA: Wie kon je niet bijhouden?

LEONARDO: Die soldaten natuurlijk!

LIVIA: Ja, natuurlijk!

LEONARDO: Die kwamen in opdracht van Caesar. Die zocht nog een
paar soldaten. Nou en toen dacht ik: Kom op, ik doe het!

LIVIA: Je bent gek!

LEONARDO: Dank je!

LIVIA: Waarom wil je soldaat worden? Dat is toch niks voor jou!

LEONARDO: Niks is iets voor mij! *(treurig)* Ik ben een man van niks!

DRUÏDE: *(steekt zijn hand uit om zich voor te stellen)* Aangenaam: Ik
ben een druïde van niks!

LIVIA: *(voor zich uit, ook treurig)* En ik ben een vriendin van niks..

DRUÏDE en LEONARDO: *(kijken haar verbaasd aan)* Hè?...

DRUÏDE: Jij brouwt toch niet van die waardeloze drankjes?

LEONARDO: Jij bent toch niet zo'n sukkel als ik?

LIVIA: Nee, dat niet, maar doe ik ook maar iets om jou te helpen?... Wil
je echt soldaat worden?

LEONARDO: Nou, dat ook weer niet, maar ik wil laten zien dat ik iets kan!

LIVIA: Kom op dan: Naar Caesar! Ik weet de weg, volg mij!

DRUÏDE: Ik ga ook mee!

(de drie gaat door de zaal af terwijl ze zeggen)

ALLEN: links rechts in de maat

Leonardo wordt soldaat!

Einde zichtzending